

er stillet. Her er ikke Tale om, at Kommunen ikke kan yde et større Beløb, end de private samle sammen — det staar jo udtrykkeligt i Lovforslaget, at de kunne det, saa længe Kommunens Tilskud ikke overstiger det privat indsamlede Beløb, kunne de yde Tilskud uden at spørge Amsraadet, men ville de yde endnu mere, maa de spørge Amsraadet, og saa faa de vel ogsaa Lov til det, det beror jo paa Amsraadet. Hvorledes det ærede Medlem kan finde ud, at dette skulde være en Indskrænkning af det kommunale Selvstyre, er mig en Gaade, da det i Virkeligheden er en Udvidelse af det kommunale Selvstyre, en ganske tydelig og ligefrem Udvidelse af det kommunale Selvstyre i Landkommunerne, og hvad Bykommunerne angaar, sker der heller ikke Spor af Indskrænkning i deres Ret, ikke med et Ord er den indskrænket. Jo længer det ærede Medlem taler om denne Sag, des vanskeligere bliver det for mig at hitte ud af, hvilket Standpunkt det ærede Medlem egentlig staar paa i Sagen. Han siger selv, at det er meningsløst det hele, og jo længere jeg hører paa ham, desbedre er jeg nok i Stand til at se, at nogen Meningsløshed er der til Stede i denne Sag i dette Øjeblik, men jeg synes, at den i høj Grad er paa det ærede Medlems Side.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 76 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Statsbanernes Takster.

Formanden: Det vil være af Betydning, at de to endnu paa Dagsordenen opførte Sager føres til Ende senest i Morgen. Hvis det bliver nødvendigt, vil der derfor i Morgen blive afholdt Aftenmøde.

Forhandlingen er genoptagen. Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet.

Philipsen: For at sammenfatte mine Bemærkninger fra i Fredags vil jeg sige: Regeringsforslaget, der med stor Loyalitet slutter sig til, hvad Jernbanekommissionen har bragt i Forslag, hviler paa den Grundtanke, at Takstloven af 24de April 1896 ikke var noget Misgreb, men en god og rigtig Lovgivningsforanstaltning, at man derfor, naar man vil have en ny Takstlov, ikke bør gaa bort fra Grundprincipperne i Loven af 1896, at det derimod efterhaanden er naaet til almindelig Erkendelse, at man ved Gennemførelsen af Loven har gjort sig skyldig i nogle, om end ikke særdeles betydelige Misgreb, som man derfor ved Affattelsen af en ny Takstlov bør søge at rette. Saaledes f. Eks., at medens Princippet om den faldende Skala i sig selv er rigtig og fortjener at bevares, er man sikkert fra Statsbanernes Side ved Gennemførelsen af Takstloven gaaet en hel Del for vidt. Lovforslaget medfører derfor en Forhøjelse af Betalingen paa længere Afstande, en Forhøjelse, som ikke er ganske ubetydelig, og som bliver endnu betydeligere ved at man, samtidig, indfører en særlig Betaling for Rejser i Iltog. Og for det andet, at Statsbaneadministrationen har gjort sig skyldig i et Feilgreb i 1896 ved samtidig med at indføre lave Takster for enkelte Rejser ogsaa, at nedsætte den i Forvejen saa urimelig lave Betaling for Abonnementskort. Det er rimeligt, at man gør dette godt igen, saa meget mere med Hensyn til Abonnementskort, som det dog vilde være ganske sært, om man samtidig med, at man lader en Forhøjelse indtræde for de enkelte Rejser, selv om den kun er ringe, saa vil vedligeholde den nuværende saa urimelig lave Betaling for Abonnementskort. Det er i det mindste min Overbevisning, at uagtet Regeringsforslaget ikke nøje har fulgt det Mindretal i Kommissionen, hvortil jeg hørte, vil Forslagets Bestemmelser med Hensyn til Abonnementskort i det væsentlige vise sig rationelle og formaalstjenlige. Men til dette maa der, som jeg gjorde opmærksom paa i Fredags, tilføjes, at der er indtraadt Konjunkturer, som man ingenlunde kan bebrejde hverken Lovgivningsmagten eller Administrationen ikke at have forudset i 1896, Konjunkturer, som gjorde Statsbane-driften kostbarere og derfor dens Udbytte lavere, end man kunde forudsætte i 1896. Det er dog rimeligt, at man ved en ny Takstlov tager Hensyn dertil og gennem en Smule Forhøjelse af Taksterne søger at skaffe Dækning for den indtraadte Ud-